

[Glensgård]

ster og nuværende miljødirektør Jens Kampmann i anledning af ELSAMs ansøgning om tilladelse til opførelse af et kraftvarmeværk i Herning?»

(Spm. nr. 784).

Begrundelse.

Specielt i den trængte oliesituation undrer det naturligvis, at en miljødirektør kan opstille trafikpolitiske krav for at give tilladelse til opførelse af et kulfyret kraftvarmeværk.

Af dagspressen, f. eks. Horsens Folkeblad af 21. marts 1979 side 14, fremgår det, at den socialdemokratiske udpegede miljødirektør Jens Kampmann har krævet, at ELSAM indgår en kontrakt med DSB vedrørende transporten af kul til et påtænkt kraftvarmeværk i Herning. Da Jens Kampmann jo ikke umiddelbart er kendt for en diplomatisk optræden, kan det jo tænkes, at han har taget sagen i egen hånd og dermed forsøgt at gennemføre trafikpolitik qua sin post som miljødirektør. Imidlertid må det naturligvis opklares, om Jens Kampmann har sin ryg fri gennem kontakt med trafikministeriet, hvilket søges afklaret med spørgsmålet.

Besvarelse (9/4 79):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Efter det for ministeriet for offentlige arbejder oplyste er der tale om, at Herning byråd i overensstemmelse med lov om kommuneplanlægning til planstyrelsens godkendelse har indsendt et forslag til tillæg til kommunens § 15-ramme med dertil hørende lokalplanforslag omfattende det af ELSAM projekterede kraftvarmeværk i Herning, der i sin produktion skal anvende kul.

I forbindelse med planlægningen af dette kraftvarmeværk har ELSAM og generaldirektoratet for DSB forhandlet om mulighederne for jernbanetransport af kul til værket. Miljøstyrelsen har under sin behandling af sagen om det nævnte forslag hos generaldirektoratet for DSB søgt og fået oplysninger om disse forhandlingers stade.

Det er fra miljøministeriets side oplyst, at spørgsmålet om godkendelse af § 15-rammeforslaget indtil videre afventer udfaldet af forhandlingerne mellem ELSAM og DSB.

Til *indenrigsministeren (2/4 79)* af:

Glistrup (FP):

»I hvilket omfang skønner ministeren, at kommunalbestyrelsernes flertal i september 1977 har holdt skatteprocenterne for 1978 usagligt langt nede for at opnå en gunstig vælgerreaktion den 7. marts 1978?»

(Spm. nr. 785).

Begrundelse.

Ved et pressemøde i Grenå den 31. marts 1979 udtalte indenrigsminister Enggaard, at 1979-rekordstigningerne i de kommunale beskatningsprocenter skulle være eftervirkninger af kommunalvalget i 1978.

Et sådant efterslæb, hvor kommunerne altså i 1979 søger at inddrive de penge, der – hvis 1978 ikke havde været valgår – var blevet opkrævet i 1978, kan kun opfattes som en meget hård kritik af flertallene i de kommunalbestyrelser, som vedtog de kommunale budgetter for 1978 i september måned 1977.

Naturligvis har det været de pågældende kommunalbestyrelsesmedlemmers pligt at træffe afgørelserne vedrørende kommunernes budgetter ganske og aldeles upåvirket af, at 1978 var kommunalt valgår. Har de ikke levet op hertil, har de kastet falske lodder i demokratiets vægtskål.

Udtalelsen fra indenrigsministeren må naturligvis vække den allerstørste opsigt, og det må være nødvendigt, at ministeren offentligt udpensler det grundlag, han har for en udtalelse af den pågældende karakter.

Udpenslingen må selvfølgelig først og fremmest bero på den samlede udvikling i kommunernes økonomi i årene omkring 1978, men derudover vil det være rimeligt også at fremhæve, om den grove demagogi, der tilsyneladende har været tale om, i særlig grad har fundet udtryk i socialdemokratiske styrede kommuner eller i venstrestyrede kommuner, eller om man ikke kan konstatere nogen forskel i misbruget, efter hvilken partifarve der i september 1977 var dominerende i kommunalbestyrelsesarbejdet.

Endvidere må det være på sin plads at få fastlagt, om lignende misbrug også er konstateret omkring tidligere kommunale valgår og i bekræftende fald, om tendensen har været stigende eller ej, og om omlægningen af kommunernes regnskabsår, således at dette i